

Titkos
Királyság

A Cukor-öböl kalózai

ROSIE BANKS

manó könyvek

Titkos Királyság

Cukor-öböl

Első
rész

A Cukor-öböl

– Szuperek ezek a színezők – emelt fel Nelli egy könyvet, aminek borítóján koponyás zászló volt látható.

– Az öcsém odavan a kalózokért – felelte Fanni. – Minden játékguráját végigsétáltatja a pallón!

Marci Fanni egyik kistesója volt. Közelgő

szülinapját is kalózosra tervezték. A gyerekek már alig várták a mókát!

A barátnők Fanni szobájában készítettek össze a másnapi szülinapi bulira szánt apró ajándékokat.

– Ezek a szemkötők is nagyon jók – mondta Jázmin és magára öltötte az egyiket. – Reszkesetek, szárazföldi patkányok!

Nelli úgy nevetett, hogy göndör fürtjei csak úgy táncoltak az arca körül.

– Már csak egy falábra lenne szükséged és tökéletes kalóz válna belőled. – Azzal betette a színezőt az ajándéktáskába, amibe éppen pakolt.

– Nézzétek! – sikkantotta váratlanul Fanni, és a szekrény felé mutatott.

Nelli és Jázmin odafordultak és látták, hogy a szekrény ajtajának szűk résén ezüstös fény ragyog elő.

– A varázsdoboz! – kiáltotta Jázmin.

A három lány varázslatos titkot őrzött: egy sellőket, unikornisokat és más csodás lényeket ábrázoló, faragott ládikó birtokosai voltak. De nem akármilyen doboz volt ez, hanem egy varázsdoboz!

El tudta repíteni őket egy varázslatos földre, amit Titkos Királyságnak hívtak, és

ahol manók, unikornisok, tündérmánók és más csodálatos lények éltek, akiknek az uralkodója Vidám király volt. A lányok már számtalanszor jártak itt, hogy segítsenek megoldani azokat a gondokat, amiket a király borzalmas nővére, Keserű királynő

okozott. A szörnyű teremtés mindenáron át akarta venni a hatalmat a királyságban, hogy az ott élőket boldogtalanná tegye.

Fanni a szekrényhez ugrott és kivette a varázsdobozt. A fedél tetején lévő tükör ezüstösen villogzott.

– Remélem, Keserű királynő nem okoz megint galibát – ráncolta a homlokát Nelli.

– Ha mégis, újra megállítjuk őt – felelte elszántan Jázmin.

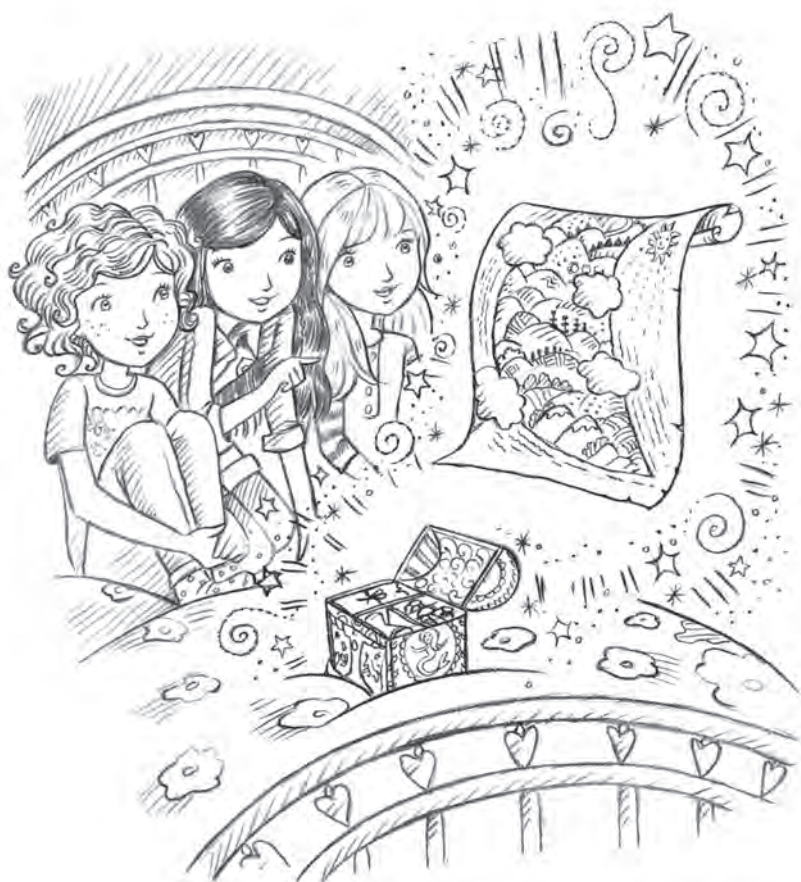
Fanni az ágyára tette a ládikót, és barátnői köréje telepedtek. A lány izalmában visszatartotta a lélegzetét, miközben a tükör fedelén megjelentek egy feladvány sorai. Nelli felolvasta:

*Drága barátaink, gyertek ide rögvest,
ahol minden kicsi, finom és édes!
A falut a tenger mellett találjátok,
iderepít, ha a nevéet kiáltjátok!*

A doboz fedele felpattant, és egy papír röppent elő belőle: a Titkos Királyság térképe volt, ami ablakként mutatta, hogy mi történik épp a birodalomban.

– Nézzétek az unikornisokat! – szólta Fanni, és három vágató élőlényre mutatott, akik egy zöld völgyet szeltek át éppen, miközben lobogott utánuk színes farkuk.

– A part mentén nézzünk körül – javasolta Jázmin. – Ne felejtsetek, egy falut keressünk, ami valami édessel kapcsolatos...

– Jelmezfalvában, ahol azok a fantasztikus maskarák készültek, sok édes házikó volt – gondolkodott hangosan Fanni –, de az nem a tenger közelében van.

– Ott van! – rikkantotta Jázmin. – Azt a falut ott, a tenger mellett úgy hívják, hogy Cukor-öböl. Ha valami, hát, ez elég édesen hangzik.

– Csak az lehet – helyeselt Nelli.

A lányok izgatottan összenéztek.

– A válasz: Cukor-öböl – kiáltották egyszerre.

Élénk rózsaszín fény villant, és aranszínű szikrák robbantak ki a dobozból, amik körbesüvítettek Fanni szobájában.

Amikor a szikrák lelassultak, a lányok meg-

pillantottak egy csodaszép, borzas, szőke hajú tündérmánót, aki egy levélen röpült.

– Trixi! –
örvendeztek –,
de jó téged újra látni!

– Én is örülök,
hogy megint találkozunk! –
mosolygott rájuk Trixi.

Mindegyikükhöz odaröppent, és egy puszit nyomott az orruk hegyére.

– Szuper, hogy újra láthatunk –
lelkendezett Fanni.

– Csodálatosan nézel ki – dicsérte Nelli.

A kis tündérmanó rózsaszín-fehér csíkos ruhát viselt, a kalapja és a cipője is cukor-színű volt, és a csavarodó formájú kalap hegyén egy cseresznyeszem díszelgett, amiről Nellinek azonnal egy fagyaltkehely jutott eszébe!

– Igazán köszönöm, lányok! – Trixi fordult egyet a levelén. – Készen álltok egy újabb utazásra a Titkos Királyságba?

– Hát persze! – kiáltotta Jázmin.

– Keserű királynő már megint bajt kevert? – aggódott Fanni.

– Nem, hála az égnek, ezúttal nem – felelte a tündérmanó. – Vidám király és én csak szeretnénk, ha megismernétek Nasi asszonyt.

– Ki az a Nasi asszony? – tudakolta Nelli.

– Ő vezeti a Titkos Királyság Édesbolt-

ját – felelte mosolyogva Trixi –, ami a királyság egyik legédesebb hagyománya.

Jázmin megnyalta a szája szélét. Ez aztán izgalmasan hangzott!

– Az Édesbolt csak egyszer jelenik meg minden évben, nyáron. Nasi asszony ilyenkor egy hét alatt beutazza a Titkos Király-

ságot és mindenkinek édességeket osztogat – folytatta Trixi. – És ami a legjobb: az Édesbolt minden évben máshogyan néz ki. Tavaly egy óriási hőlégballon alakját vette fel, idén pedig egy varázslatos hajóét, amit úgy hívnak: *Édes Hercegnő!* Az egész hajó finom édességekből áll!

– Alig várom, hogy lássam! – lelkesedett Jázmin, és rámosolygott barátnőire.

– Akkor menjünk! – kiáltotta Trixi. – Nasi asszony addig nem tud útnak indulni a birodalomban, amíg Vidám királlyal együtt meg nem tartják a megnyitó ünnepséget. Idén ezt pontosan délben kezdik, mert akkor tetőzik a dagály, és ez tökéletesen megfelelő indulási időpont a hajó számára, hogy egy évre elegendő édességgel ellásson mindenkit!

A lányok sietve megfogták egymás kezét.

Trixi megérintette mágikus gyűrűjét, és elmondta a varázsigét:

Vigyél oda, hol mindenki minket üdvözöl,
sietős az utunk, vár már a Cukor-öböl!

Varázslatos forgószél tört elő a varázsdobozból, és felemelte a lányokat a földről.

Karamell és cukor illata töltötte be a levegőt, amitől összefutott a nyál a szájukban.

– Hurrá! – rikkantotta Fanni. – Titkos Királyság, jövünk már!

Egy pillanattal később enyhe huppanással földet értek egy igen réginek tűnő, aprócska faluban. Az utca tele volt boltokkal és műhelyekkel, amik előtt piros-fehér csíkos

napellenzők adtak árnyékot, és akadtak színes ajtós, nádtetős házikók is.

– Nézzünk be a műhelyekbe, míg Vidám király megérkezik – javasolta Trixi. – Nasi asszony minden édességét itt készítik, a Cukor-öbölben, innen rakodják fel az *Édes hercegnőre*, hogy aztán beutazzák vele az egész királyságot és a finomságokat szétoszszák mindenkinek!

Az első műhelyt Sütisaroknak hívták. Amikor a lányok odaléptek a házhoz és bekukucsáltak az ablakon, Fanni meglátta az üvegen visszatükröződő képét.

– Újra viseljük a fejdíszünket – újságolta vidáman.

Csodaszép, drágakövekkel díszített ékszereik mindig megjelentek, amikor a Titkos Királyság földjére léptek. Ez mutatta meg mások számára, hogy ők a birodalom igen

különleges barátai. Nelli és Jázmin elmosolyodott. Olyan jó volt újra a Titkos Királyságban lenni!

A műhelyben színes, hegyes süvegeket viselő, hosszú szakállú törpék éppen egy óriási tálban keverték össze egy édesség hozzávalóit.

Miközben a barátnők nézelődtek, az egyik törpe kinyitotta a sütő ajtaját és egy tálcányi aranyszínű süteményt húzott elő belőle. A műhely ajtaja kinyílt, és egy másik, mosolygó törpe lépett ki rajta egy tálca alatt rogyadozva, ami tele volt csillogó, lepke formájú kekszekkel.

– *Kapj el!* sütik a Titkos Királyság különleges barátaik számára – üdvözölte őket, és a tálcat a lányok felé nyújtotta.

– Köszönjük! – kiáltotta Jázmin.

– Miért hívják *Kapj el!* sütinek? – kíváncsiskodott Fanni.

Trixi kuncogni kezdett.

– Majd meglátjátok!

Amikor a lányok a kekszek felé nyújtották a kezüket, a lepke alakú édességek a levegőbe emelkedve lebegni kezdtek! Fanni, Nelli és Jázmin kacagva vették üldözőbe

a repülő édességeket, míg végül felugorva mindannyian elkaptak belőle egyet-egyet.

– Hű! – sóhajtotta Nelli, miután beleharapott a sütibe. – Ez mennyei!

A süteményt maj-
szolva lépked-
tek tovább a
következő
műhelyhez,
aminek a
neve Cso-
dapalacsinta
volt. Itt a pala-
csinták egy hosz-
szú sütőlapon sülték,
majd a levegőbe repültek és
visszaestek, hogy a másik oldaluk is átsüljön.
Mikor elkészültek, hirtelen villanás látszott,
és a palacsinták újra a levegőbe repültek,
egy fiatal törpe pedig szaladgálva gyűjtötte
össze őket egy tányérra.

– Kíváncsi vagyok, elhibázta-e valaha –
nevetett Fanni, és nézte, amint egy másik

törpe ínycsiklandozó eperlekvárral keni meg a palacsintákat.

A lányok tovább indultak.

– Melyik legyen a következő? – kérdezte izgatottan Nelli.

– Vajon ők mit csinálnak? – kíváncsiskodott Jázmin, és bekukucskált egy közeli ablakon. A műhely felhőkkel és fehér porral volt tele, ami az ott lévő törpéket is tetőtől talpig beborította.

– Sистерgő fagyalt – felelte Trixi, fölējük repülve. – Sosem hinnétek el, hogyan készül... – Ebben a pillanatban különös zaj hallatszott, amitől benne rekedt a szó.

– HAAAPCI! – Egy hatalmas tüsszentés visszhangzott a csendes falucska macskaköves utcáin.

A lányok felnéztek, és sötét felhőket pillantottak meg az égbolton.

– Ó, ne! – sóhajtotta Nelli. – Viharfelhők.

A lányok rémülten összenéztek.

– Ezek biztosan Keserű királynő vihar-
manói! – riadt meg Fanni.

